

Jogos kifogásaink?

Köszöntés: „Ha az Urat tartod oltalmaznak, a Felségest hajlékodnak, nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás. Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben. Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. [...] Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégítem hosszú étellel, gyönyörködhet szabadításomban. (Zsolt 91, 9-11. 14-16).” Ámen.

Gyülekező ének: 23. zsoltár: „Az Úr én nékem őriző pásztorom...”

Fennálló ének: 437. dicséret 1. verse: „Ó, Jézus, mi idvességünk, ...”

Fő ének: 437. dicséret 2-5. versei: „Ó, mily szent az az indulat, ...”

Előfohász: „Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónja előtt vannak, és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme, aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (Jel 1,4-6)

Lekció: Lukács evangéliuma 14. rész 15-24. versei: *„Mikor pedig ezt az egyik vendég meghallotta, így szólt hozzá: Boldog az, aki Isten országának vendége. Ő pedig a következőképpen válaszolt: Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van! De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzentte neki: Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem! A másik azt mondta: Öt pár ökröt vettem, megyek, hogy lássam, mit érnek. Kérlek, ments ki engem! Megint egy másik azt mondta: Most nősültem, azért nem mehetek. Amikor visszatért a szolga, jelentette mindezt urának. A ház ura ekkor megharagudott, és ezt mondta szolgájának: Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat! A szolga aztán jelentette: Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely. Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam. Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.”*

Előima: Uram, Istenem! Nagy és szentséges neved hívom segítségül böjt első vasárnapján, amikor a közösségben együtt lehetek azokkal, akikkel meghívtál,

hogy vízre lépjek. Köszönöm, hogy meghívottként és befogadottként vehetek részt most ezen az úrvacsorás istentiszteleten. Örömdbe hívsz vigaszoddal, hálás vagyok Neked, Jézusom. Szerelmedbe vonsz irgalmaddal, becses és drága vagyok Neked, Krisztusom. Köszönöm, hogy lábaidnál megpihenhetek. Lélek add, hogy Benned teljesen meg bízzak, mint Jézusunk 40 napig a pusztában, a vízen bátran Veled járjak, bárhová hívsz menjek, vigyél tovább, mint a lábam tudna menni, taníts teljes hittel járni, jelenlétedben élni. Irgalmas jó, Megváltóm, jöjj, szólj, amikor csak vendégséget látok kegyelemteljes végvacsorádban, légy enyém és én Tied. Taníts jól ismert példázatodon keresztül, hogy ne csak jogos kifogásaimat soroljam, hanem először keressem a Te országot és annak igazságát, és akkor ráadásul minden megadatik nekem. Vallom, Bennem minden az enyém. Hiszem, Veled járva mindent legyőzök, mert Te győztél a bűn és a kárhozat felett. Könyörgök, rejts most el a szárnyad alá és takarj be engem erős kézzel, szerető Uram. Elevenítsd meg előttem üzeneted, az örömhírt és figyelmeztess böjti kifogásaimra, hogy le ne maradjak a lényegről, mint a példázatbeli emberek, mert Te folyton hívogatsz, Te mindig kész vagy befogadásomra. Vezess most egyedül haza, mint tékozló fiadat és leányodat, hogy éljek csak Benned, csak Benned. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 184. dicséret: „Krisztus, ártatlan Bárány, ...”

Textus: Lukács evangéliuma 14. rész 17. verse: *„Egy ember [...] A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van!”*

**Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

A felkínált lehetőség elszalasztásáról olvasunk ebben a jól ismert példázatban, ugyanis több és más lehetőség nincs, mint amit Isten Jézusban elkészített. Jézus egy családnál étkezik és ezt az étkezést zárja a nagy vacsora példázata. Egy boldogmondást hall az asztalközösség egyik részvevőjétől és ezt köti össze a példázattal. Egy ember szolgálata nyomán a szolgák elindulnak, hogy a meghívottakat felszólítsák. Máténál (Mt 22,1-11) egy ünnepélyes családi aktusra kerül sor, menyegzőre, Lukácsnál egy vendégséget készít a meghívottak számára egy ember. Máténál a meghívót egy király pecsételi meg, Lukácsnál egy ember hívogat. Máténál szolgák vannak kiküldve a szélrózsa minden irányába, Lukácsnál a meghívottakat egy szolga járja körbe. Az eltérések nyilvánvalók, de

egy a lényeg. Vendég vagy, drága testvérem. Potenciális meghívott vagy, drága testvérem. Isten országának a vendége. A meghívó még mindig áll: „*Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja (IIKor 6,2)!*” Ez az örömhír: Minden kész! A mennyei örömteli vacsorára meg vagy hívva. Te is ott lehetsz. Neked is helyet készített Urad. Boldoggá tesz ez a tudat? Az Isten-Ember gondol rád és veled. Ő készül fogadásodra. Az Isten-Ember olyan gazdagságot kínál, ami nem megvásárolható. A meghívottakat pedig a begyakorolt szokásnak megfelelően felszólítják az érkezésre. A tehetős ember szolgája Lukács evangélista szerint elindul és körbejárja a meghívottakat. De elutasítással találkozik. Jönnek a kifogások. Az emberek elfoglaltak. E világ gondja (ld. Mk 4,19) megfojtotta szívüket. Nincs idő Isten országára. Nincs alkalom. Rossz az időpont. Mérlegelnek. Az értékek megváltoztak. A mező fontosabb lett Isten országánál. Az eszközök, az igavonó állatok, a lóerő, a gyorsaság, az előrehaladás előbbre való, mint egy vacsora. A feleség, a menyegző fontosabb, mint az örömteli együttlét. Családi esemény van. Milyen kifogások ezek? Nem mehetett az, aki mezőt vásárolt másnap megnézni a földet? Nem tudta a vásárló másnap kipróbálni az igavonó állatot? Nem tudta áttenni a házasságkötés időpontját másnapra? Csak megnézem, csak kipróbálom, csak mással töltöm az időt. Három lehetőség és három eshetőség, ami fontosabb. Halaszthatatlan dolgok. A vagyon, a munka és a család, amit Isten meghívása elé helyezünk, pedig áron is meg kellene vennünk az alkalmakat. (ld. Ef 5,16-17) Semmi nem változott Jézus korától. A túlértékelt dolgok az életünkben. Istennél fontosabb területek. Az Úrnál értékesebb időtöltések. A vagyonszerzés és a talpalatnyi föld túlértékelése. A munka és a család túlértékelése. A böjti időszak átértékelésre hív. Sorrend változtatására késztet. Minden fontosabb, minden értékesebb, minden halaszthatatlan az életünkben, és közben az idő csak pereg-pereg. A homokórát nem lehet megállítani. Isten országának a valóságánál minden értékesebb, csillogóbb, jobb és hasznosabb. Meghívott, de elutasítja a meghívást. Kegyelembe

fogadott, de mentegetőzik. Kiválasztott, de nem kér abból, ahová meghívták. Isten országa elveszítette a jelentőségét. Többé már nem prioritás. Többé már nem érték a meghívó. Van más elfoglaltság. Van más opció. Van másik, mint Rodolfo esetében. De Rajta kívül nincs más. Nincs más Isten. Nála lett borrá a víz. Ő holtakat életre hív. Nincs más Isten. Nincsen más. Ő ragyogja be a fényt. Ő hozza el a reményt. Nincs más Isten. Nincsen más. *„Nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének (ApCsel 4,12).”* Felsorakoztatott kifogásaidat tedd ma a serpenyőjére és lásd meg, hogy a mérleg kibillen. Jézus Isten, Akinek mértéke a szeretet és a hűség. Ne utasítsd el! Nem mond a szolgának, hogy mentsen ki. Isten nem kell a meghívottaknak. Az Úr nem kell a választottaknak, Izráel népének. Milyen szomorú. A böjt ott kezdődik, hogy Isten a helyére kerül. Jobban kell, mint a szelet kenyér. Jobban kell, mint a só. Jobban vágyom jelenlétére, mert ha Ő átölel, akkor nincs mitől félnem. Ha Ő van Veled, Melletted, Benned, akkor ki árthat neked. Isten köztünk járt. Fiában nyert értelmet minden. Benne jött közel hozzánk. Általa nyert értelmet minden ószövetségi prófécia. *„Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten (ApCsel 2,36)* A szolga jelentése után az Úr megharagszik. Jogos a haragja? Ha jogosak a meghívottak kifogásai, akkor jogos az Úr haragja is. Ha helyénvaló a sok elutasítás, akkor helyénvaló az Úr bánkódása is. Sokkolva érezhette magát az az ember, akit ilyen elutasítás ért. Leforrázva állt a helyzet előtt. De vannak új meghívottak, akiket már nemcsak hívnak, hanem bevezetnek. Szinte helyükre kísérnek. Akik nem voltak méltóak a meghívásra. A társadalom peremét képviselik. Nekik eddig nem jutott hely. A vendéglátó bőkezűségéről tanúskodik mindez, azzal az önző és szűkkeblű viselkedéssel ellentétben, amit az elsők tanúsítottak. Ezek a tettek Izráel utolsó figyelmeztetésére szolgálnak. Ők nem fogadták el a hozzájuk érkező szolgát, nekik nem kellett Jézus szolgálata, nem kértek belőle. Elutasították és megvetették. Keresztre feszítették. Ennek ellenére még mindig van lehetőség. De a meghívottak az álldogálók. Az utakról

kell feltölteni a létszámot. A város utcáiról kell megtölteni a házat vendégekkel. Azoknak kínálja fel az asztalközösség Isten, akiknek nincs más lehetőségük. Életünkben nincs más opció. Ők nem válogathatnak. Őket odaviszik. Őket szinte betolják. Velük feltöltik a helyeket. Az emberi bűn és túlkapás nem hiúsítja meg Isten üdvtervét. Bekényszeríteni mindenkit ez a terv. Behozni mindenkit ez a terv. Bevonni mindenkit ez a terv. A keresztyén misszió szükségesség. A keresztyén misszió jogos védelem azzal az elutasítással szemben, ami Izráelben volt. Téríts, drága testvérem. Hozd be a másokat. Told be a templomba. Látjátok, drága testvérek, hogy mennyi pad üres a mi templomunkban is. Látjátok, drága testvérek, hogy mennyien nincsenek már közöttünk, akik hittel kötötték össze életüket Isten előtt. Nem színből, hanem szívből jöttek. Kinek fáj ez? Kiben vált ki haragot? Ki tesz azért, hogy másokkal töltsük fel? *A szegények, a nyomorékok, a sánták és a vakok hiányoznak közülünk.* Akiknek nincs reményünk. Akiknek nincs más lehetőségük. Lehet, hogy valaha te is így érkeztél ide, de azóta kit kényszerítettél bejönni. Hitbeli életed kit hozott ide? Elhozni Isten hajlékába a szegényt, a nyomorékot, a sántát és a vakot. Az Istenbe vetett erős bizalom kényszerítő erővé kell, hogy váljon, hogy ahol te vagy, más itt ott legyen. Kényszeríteni, lelkére beszélni, hívni, unszolni, nyomatékosítani, hogy vigyázz, idő van, elveszett vagy, de az Úr neked, ahogyan egykor nekem, lehetőséget biztosít. A pogány bűnösöket kell bekényszerítenünk. Azokat, akikről nem is gondoltad volna soha, hogy itt a helyük. Azokat kell Isten elé kényszerítened, hogy belépjenek, akiknek nézeted szerint semmi keresni valója nincs itt. Kényszerítő erő az evangélium a szívedben? Kényszerítő erő az örömhír a lelked mélyén, hogy más is Jézussal legyen? Legyen ez a böjt annak az időszakának, hogy mindenki hozzon, toljon, húzzon, vonjon magával még egy embert. Mindenki kényszerítsen a maga környezetében másokat arra, hogy Jézus mellett legyen, döntsön Krisztus keresztyénje alatt, megvallva bűneit, és lássa meg, hogy mit készített neki el az Úr és így áldott életet éljen. Amikor Isten kaput nyitott előtted,

azt nem azért tette, hogy mindenkit veszni hagyj, hanem kényszeríts. Ne belül légy okos Domokos, hanem a világban járva lelki böjtöt gyakorolva „*hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időkben, ints, fedj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással (II Tim 4,2).*” Isten részéről nincs több mondanivaló, de vajon a részedről van? Szólj és kényszeríts bejönni másokat is. Ámen.

Utóima: „Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg (Ézs 59,1-2).”

„De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; akik pedig a mennyek országa fiainak tartják magukat, ... (Mt 8,11-12).”

„Ezek itt messze földről jönnek, azok észak és nyugat felől, amazok meg Színím földjéről! Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, ujjongásba törjete ki, hegyek! Mert megvigasztalja népét az Úr, és megkönyörül az elesetteken (Ézs 49,12-13).”

„Ezután így szólt hozzá az Úr igéje: Eredj el innen, menj kelet felé, és rejtőzz el a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre! A patakból majd ihatsz, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy gondoskodjanak ott rólad. Elment tehát, és az Úr igéje szerint járt el. Odaérve letelepedett a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre. A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ihatott (IKir 17,2-6).”

„Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver (Róm 8,35)?”

„Nagy örömöm telik az Úrban, víg öröme indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit (Ézs 61,10).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe (IKor 16,14)!”

Áldás: „...szívvel örüljenek, akik keresik az Urat! Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen (Zsolt 105,3b-4).” Ámen.

Záró ének: 436. dicséret 1-2.5-7. versei: „Örülj szívem, vigadj lelkem...”